Sthm d. 12 Juli 1900.

Kära Astrid!

Anledningen till mitt bref i dag är den att jag fått nytt meddelande från Manne af innehåll att afresan uppskjutits. Nu vet jag derföre ej, när han kommer hem. Inverkan af låg bergsluft synes mig nu vara tillräckligt försökt, hvarför jag helst hade sett, att han nu kommit hem. Sedan man då fick se, huru tillståndet vore, finge vi ju vidtaga de nya åtgärder, som må erfordras.

Nu är tanken den att Mor om tisdag afton skulle resa ned till Visby och vi andra på torsdagen skulle komma efter. Under tiden skulle hon göra utflygten till Lojsta.

I dag väntar man ministerförändring. Det talas till och med om Boströms afgång. Förfärliga tider! Krig mellan Europa och Asien, mellan de i Afrika civiliserande folken: engelsmän, boer inbördes. Hungersnöd, Pest, Kolera och så..

desse jäsningar bland arbetareklasserna i Europa, oupphörligt strejk, strejk, strejk! Mörkt ser det ut.

Farväl, kära barn, Gud vare Eder beskydd!

Eder Far.

Addeboda den 18 Juni 1900.

Min älskade son!

Hvad du i mycket välkomna brefvet af d. 12 dennes meddelade var oss kärt att höra. Någon öfverraskning var det dock ej nu för mig. Ty jag uppfattade genast du nämnde om Küblers första samtal med dig efter sin hemkomst, att det var någon sådan plats, han ville erbjuda dig. Då man känner, huru lägningen ofta är hos våra vänner, tyskarne, är icke underligt att Kübler, då han nu plötsligt skall ut och uppträda på ny stråt och tillika på en så framskjuten plats, måste vara angelägen att få vid sin sida i arbetet en person, som han kan lita på. Assistenter äro ofta så märkvärdigt vaksamma att draga åt sig allt, som kommer inom räckhåll för dem, och att i ~~form~~ af Vorläufige Mittheilungen söka för sig sauvera den vetenskapliga äran,

om än ofta alltför oberättigadt och utan att fråga efter om saken är tillräckligt pröfvad och mogen för publicering, hvarigenom ofta ledsamheter vållas prefekten.

Hvad nu själfva anbudet beträffar, så är ju min mening den, att du naturligtvis med tacksamhet skall antaga det. Och jag får då hjertligt gratulera dig till förmånen att få byta bort det i så många hänseenden odrägliga Berlin mot en sådan stad som Dresden, der icke blott det vämjeliga i storstadsförhållandena i viss grad måste sjunka undan och som deremot erbjuder så många yttre betingelser för trefnad. Ej minder och framförallt gratulerar jag till den stora förmånen att få vara med om att efter uppsättandet och anordnandet af ett nytt präktigt laboratorium der få arbeta och sätta vigtiga arbeten i gång och hafva med deras ledning att skaffa.

Att den man Kübler skall hafva till sin assistent, bör hafva publicerat något, förstår sig väl.

Och då du nu har att gå denna hans önskan till mötes, vill jag föreslå dig, att du väljer ett helt litet, helst skarpt begränsadt ämne, eljes är ej lätt att blifva färdig dermed på lång tid. Under utarbetandet svällen arbetet ut. Första gången man skrifver något för tryck har man åtskilligt att uppmärksamma och lära, men derom mer en annan gång!

Här står väl och är herrligt och trefligt. Vi äro alldeles ensamma med barnen Mellerdal. Helsa hjertligt ~~Dar~~ lilla kära Astrid! Mor och syster helsa Eder båda.

Din Pappa.

P. S. Vigtigt är ock att man ställer sitt arbete så, att man noga aktar sig för öfveransträngning. Vådan deraf hafva vi ju så många exempel på: Manne
Bülow
Sager
Geijer
Johannes Ulff
flera af dina kamrater vid Teknis, m. fl.

Stockholm den 11 Juli 1900.

Min älskade dotter!

Det bref, vi i Söndags fingo från dig, var så kärkommet för oss. Mor och jag voro alldeles ensamma på Addebeda ~~der~~ der regnvädersdagarne och hade för öfrigt ganska trefligt i stillheten. Då hittade jag på att låta flickorna d.v.s. Anna, Sofi och Agnes fara ned till Finsta och hemta post. De goda underrättelserna, vi då fingo gladde oss mycket. Men nu har jag af David hört, att Görges gör svårigheter för honom att komma lös i Augusti? Till 1 Sept. måste det ju dock alltid gå. Kitsligt af dem att göra sådana svårigheter, när man i sjelfva verket ingenting egentlig aflöning gifver, åtminstone att tala om.

Jag reder nu i ordning kreditivbref för David, ehuru jag kanske icke

öfversända dit, förrän i nästa vecka.

Nu skall jag tala om, att jag väntar hem Manne i morgon bittida. Han har telegraferat derom.

Både Mor och jag hafva tyckt lämpligt att han nu komme hem. Lindrigt kroppsarbete annat, än det enformiga promenerandet, synes nu vara på tiden, efter som sömnen börjat blifva så ojemn. Doktorn har börjat med sömnmedel och detta är farligt i sådana der kroniska fall. Jag tror att det kan vara nästan helsosammare att sitta på sjön der hemma på Addeboda och hålla ett metspö i handen, än att ligga på en kudde på backen å Voksenkollen.

Jag föreslog hemresa om en eller annan vecka, men Manne tyckte det var så godt att komma genast, förstår jag.

Professor Lundqvist var i går uppe hos mig i Upsala och meddelade att han i dagarne reser utomlands dels till Schwerin och så Berlin och så vidare i werlden. Sannolikt besöker han David på byrån hos S. o H.

Lefven nu väl, mina kära vänner!

önskar Eder far.